

LJUSTEKNIKENS LÅNGA TANKE, DEL ETT MED KOMMENTARER

1. I ljustekniken börjar allt med förståelsen. Förståelsen är en förening, en samverkan, av kunskap och vara.

Kommentar: Förståelse har närmast samband med medvetenhetsaspekten, kunskap med materieaspekten, vara med kraft- eller viljeaspekten. Förståelse, kunskap och vara är en trekraft eller rättare sagt helheten av trekrafter i alla världar och i alla sjuvärldar i kosmos: det finns fysisk, emotional, mental, kausal etc., förståelse–kunskap–vara. Motsatsen mellan kunskap och vara i en lägre trekraft övervinns i närmast högre, där det uppstår en ny, högre motsats och så vidare. Motsatsen mellan kunskap och vara hos förstajaget övervinns hos andrajaget, som syntetiserar kunskap i förståelse. Tredjejaget syntetiserar andrajagets förståelse i sitt eget vara. Vara motsvaras hos kosmiska väsen av allmakt och kunskap av allvetenhet.

2. Kunskapen är hylozoiken. Kunskapen är även sådana riktiga fakta, som människor samlat i fysiska världen och satt in i riktiga sammanhang.¹ Men hylozoiken är viktigare, eftersom endast denna ger den erforderliga vetenskapen om livets mening, det vill säga monadernas medvetenhetsutveckling², tillvarons förnuftighet³ och handlandets nödvändighet⁴. Hylozoiken ger kunskap om att människan har högre höljen med passiv medvetenhet, vilken kan aktiveras, varigenom hon själv kan förvandlas till högre tillstånd. Först denna kunskap ger motivation⁵ för arbetet med att utveckla medvetandet, eftersom strävan då riktas mot verkliga existerande faktorer.

Kommentar: (1) ”Kunskap är möjlig i fysiska världen ifråga om sådant, som för förnuftig förklaring icke är beroende av överfysisk materiell verklighet eller överfysiska energier, man kan säga: allt enbart fysiskt. Kunskap är omöjlig ifråga om allt, som för sin förklaring är beroende av emotional och mental materia och hithörande energier. Kunskap är möjlig i kausalvärlden (platonska idévärlden), ty ideernas verklighetsinnehåll återger exakt bestående verkligheten.” L2 1.8.5 ”Kunskap är icke endast hylozoiken och kunskapen om livslagarna utan även allsidig orientering i fysiska världen. Dylig orientering måste givetvis vara grundad på fakta.” MV 9.143.4. (2) Endast hylozoiken ger den erforderliga vetenskapen om livets mening, eftersom den äldre esoterik, som framträdde före Pytagoras, inte gav vetenskap om monaderna och självaktiveringen av deras potentiella högre medvetenhet såsom livets mening, utan i stället talade om människans ”lägre jag” (”personligheten”) och ”högre jag” (”själen” eller ”anden”), så att ”högre jaget” förutsattes ha existerat redan från begynnelsen och därför ”lägre jagets” utveckling till högre och rent av dess existens måste te sig meningslösa. Se även element nr 35. (3) Tillvaron är förnuftig därför att den är styrd av lagar, som också människans förnuft kan förstå och godtaga. Vi människor är så beskaffade att vi kan förstå naturlagar och livslagar. Så är det därför att det är meningen att vi skall förstå dessa lagar. Närmast följer några citat ur KOV och DVS som visar att esoteriken och i synnerhet hylozoiken lär tillvarons, livets förnuftighet: ”I sitt oändliga deltagande för den desorienterade, lidande mänskligheten gjorde planethierarkien två försök att väcka till insikt om livets förnuftighet och motverka det fruktansvärda hatet mellan människorna, vilket endast kunde öka lidandet i världen. I Indien inkarnerade Buddha bland det dåvarande mest intellektualiserade folket för att söka bibringa det vad som kallats ’visdomens religion’. Och Christos inkarnerade bland judafolket för att väcka förståelse för vad man betecknat som ’kärlekens religion’. KOV 3.1.11 ”Alfred Percy Sinnett (1840–1921) var under många år huvudredaktör för engelskspråkiga tidningen *Pioneer* i Indien. Han gjorde bekantskap med H.P.B. år 1880 och inbjöd henne till sitt hem. Efter att under flera veckor ha bevitnat äkta magiska fenomen och inhämtat esoteriska fakta om tillvarons förnuftighet, fick han genom H.P.B:s förmedling tillfälle att korrespondera med dåvarande 45-jaget K.H.” KOV 3.4.1 ”En tänkare som Bertrand Russell har ännu kunnat bevara sitt sunda förnuft ifråga om livsåskådning. Men det kan man icke säga om hans efterföljare (ingalunda otänkbart reinkarnationer av grekiska sofister). De veta icke ens vad sunt förnuft är och tro, att den allmänmänskliga erfarenhetens uppfattning är fel-

aktig, aningslösa om tillvarons förnuftighet.” KOV 5.38.15 ”Den fundamentala olikheten mellan Pytagoras’ hylozoik och Shankaras panteism är att advaita antar att medvetandet kan existera utan materiellt underlag, medan däremot enligt hylozoiken medvetenhet icke kan äga självständig existens oberoende av materien, utan alltid är med nödvändighet knuten till materia. Enligt panteismen måste livet sakna förnuftigt ändamål. Världssjälens avsöndrar individuella själen, som efter ett meningslöst irrande (’själavandring’) genom de fyra naturrikerna slutligen lyckas nå nirvana och förintas genom att återgå till en evigt oföränderlig världssjäl, som arbetar blint och automatiskt utan ändamål. Det är lättförståeligt att självmedvetenheten utan fast punkt för egen existens, så snart den befriats från materien, måste antas sammansmälta med ursjälen.” KOV 7.2.24f ”Antalet lagar förefaller obegränsat. Ju mer medvetenhetens gränser vidgas, ju större vår kunskap om verkligheten blir, desto fler lagar upptäcka vi. Och detta ger oss allt större tillförsikt till livets förnuftighet. Saknades lagar, vore vi offer för godtycke. Saknas kunskap om lagar, bli vi offer för fiktioner och vidskepligheter. Liksom kunskapen om naturlagarna ger oss makt över naturen, visar oss kunskapen om livslagarna, hur vi ska kunna gestalta livet.” DVS 3.2.4. (4) Här följer några citat ur KOV om handlandets nödvändighet: ”Vi nå icke frihet genom kvietism, genom att underlåta att handla. Med inaktivitet, överksamhet, genom att bedja gudomen göra det, som det är vår dharma att göra, blir det ingen utveckling. Vi frigöra oss genom att handla, att taga positiv ställning till allt som möter oss, genom att låta gudomliga krafterna verka i och genom oss, vilket de ofelbart göra, så snart vi undanröja hindren för deras mottagande.” 7.9.7 ”I Bhagavad-Gita, som kan sägas vara karmayogans evangelium, får handlingens nödvändighet starkast möjliga symboliska uttryck i skildringen av inre livet såsom en kamp mellan två mot varandra uppställda härar, beredda till strid. Dikten är en reaktion mot tendensen till slapphet, lättja, kvietism, en protest mot indolens och passivitet. Denna lojhet har också befrämjats av vidskepelsen att någon kan ’gå i vägen för karma’ (ungefär som att gå i vägen för tyngdlagen). Handlingens yoga har planethierarkien alltid betraktat såsom den väsentliga, ty insikt, som icke omsätts i handling, blir framtida hinder enligt karmas lag. Man kan därför säga att karma yoga är lika gammal som hatha. Det är bara det att den förutsätter insikt om handlingens nödvändighet. Såsom självinitierad och målmedveten aktivitet blir den väl allmän företeelse först när mänskligheten nått kulturstadiet. På lägre stadier behövas ibland tvångets drivfjädrar, t.ex. nödlägen eller, ifråga om försoffade folk, då och då en s.k. diktatur.” 7.20.11,12 (5) Just detta slags motivation hämtar sin styrka inte bara ur individens egna resurser, såsom den egna viljan, beslutsamheten, förståelsen med mera, utan också i de högre energier som individen mestadels omedvetet kallar ner i höljena genom medvetandets kontakt – reflektion, studier, meditation – med de kvalitativt högre slags verkligheter som hylozoiken beskriver. Se även element nr 25.

3. Varat är allt vi är minus det vi vet, minus kunskapen. Varat är alla goda egenskaper och förmågor, allt som hjälper oss att utveckla medvetandet.¹ Om kunskapen ökas, växer inte utan vidare varat. Och om varat fås att växa och bli starkare, ökar inte kunskapen bara därför.² Men om både kunskapen och varat fås att växa, ökas förståelsen.

Kommentar: (1) Termen ”vara” används i två delvis motsatta bemärkelser: dels i betydelsen ”allt vi är minus det vi vet”, alltså både goda och dåliga egenskaper, både det som gagnar och hindrar oss i utvecklingen; dels i betydelsen ”alla goda egenskaper och förmågor, allt som hjälper oss att utveckla medvetandet”. Denna skenbara självmotsägelse är en esoterisk paradox, avsedd att framhålla det synsätt som utgår från förståelsen för det kvalitativa, det esoteriska uppifrån-nedåt-perspektivet: det sanna varat, som hör till högre medvetenhetstillstånd, är idel goda egenskaper och förmågor; det vara, som framkommer i lägre tillstånd såsom dåliga egenskaper och förmågor, är en nerdimensionering, förgrovning och försämring av detta sanna vara. Jämför med Platons idélära! (2) Den skarpa uppdelningen av kunskap och vara gäller endast förstajagets (47:4–49:7) medvetenhetsslag. Redan i det kausala (47:1-3) börjar gränsen mellan de två att utsuddas, än mer försvinner den i det essentiala (46), för att vara fullständigt avlägsnad i det (högre) superessentiala (45:1-3), där veta och vara, kunna och vilja, är ett med avseende på människans världar (47–49). Se även element nr 7.

4. Det finns för människans vidkommande två huvudsakliga slag av vara: förstajagets vara (47:4–49:7) och andrajagets vara (45:4–47:3). På mänsklighetens nuvarande allmänna utvecklingsstadium är förstajagets vara aktuellt och andrajagets vara i stort sett endast potentiellt.

Kommentar: Förklaring av termerna ”aktuellt” och ”potentiellt”: eken är det aktuella trädet, ekollonet den potentiella eken. Icke varje potential aktualiseras, icke varje ekollon växer till en ek. Men varje vara, som nu är aktuellt, har en gång funnits endast såsom potential, liksom varje ek som nu står där, en gång funnits endast som ett ekollon. Varje monadmedvetenhet, som nu är aktuell med självmedvetenhet i människoriket, har en gång funnits endast som en potential hos en omedveten uratom i urmanifestationen och senare i involveringen–evolveringen för att aktualiseras först i involutionsprocessen.

5. Att dessa två slags vara är radikalt olika, sammanhänger med att förstajaget helt och hållet är begränsat till det som kosmiskt sett är den grovfysiska världen och andrajaget helt och hållet hör till det som kosmiskt sett är den eteriska fysiska världen. Det grovfysiska betecknas både symboliskt och faktiskt som ”mörker” och det eteriska som ”ljus”. Ljustekniken är tekniken för att ur det välutvecklade förstajaget få andrajaget att växa.

Kommentar: Att förstajaget är välutvecklat betyder att det är ändamålsenligt utvecklat. Och förstajagets ändamål är att bli ett redskap för andrajaget. Det handlar alltså om utveckling i riktning mot andrajaget, att förstajaget börjat lära sig att bli ett redskap för andrajaget. Första stegen mot detta tar förstajaget genom känslans längtan efter, kärlek till allt som hör till andrajaget. Se även element nr 37.

6. Det är i förstajagets vara problemen finns: lidandet, hindren för medvetenhetens utveckling, och dessa hinder är i synnerhet emotionala illusioner och mentala fiktioner. Men samtidigt är förstajagets vara – dess tre slags höljen och dessas medvetenhet – människomonadens enda aktuella vara, enda möjlighet och redskap för att förvärva andrajagets medvetenhet och vilja. Endast genom att rätt använda de resurser som finns i det lägre når monaden det högre.

Kommentar: Människomonaden har visserligen ett kausalhölje såsom en möjlighet och ett redskap för att förvärva andrajagets medvetenhet och vilja. Men kausalhöljet tillhör inte förstajaget, utan andrajaget och kan knappast avsiktligt och medvetet användas av monaden förrän denna redan är på god väg att förvandlas till andrajag. Dessutom måste den metodiska aktiveringen av kausalmedvetenheten genomföras under ledning av lärare från planethierarkin, ett faktum som ytterligare understryker att kausalhöljet hör till andrajaget och femte naturriket. ”Finge vi icke ’hjälp från höjden’, skulle vi icke en gång kunna existera. Utan hjälp från högre riken skulle monaderna icke övergå från lägre till högre rike.” MV 9.72.2

7. Det är i andrajagets vara problemen finner sin lösning. Människan, alltså monaden, skall bli kausaljag, sedan – inte längre som människa – 46-jag och därefter 45-jag. Såsom kausaljag övervinner monaden livsokunnigheten, såsom 46-jag isoleringen och såsom 45-jag kraft- och viljelösheten. Kausaljaget når allvetenhet i människans världar.¹ 46-jaget är ett med allt levande, har gemensam och delad medvetenhet med allt liv inom planeten, ett tillstånd kallat enhet eller kärlek–visdom.² 45-jaget vidgar detta tillstånd till solsystemet och når dessutom allmakt i människans världar (47–49).³ Såsom andrajag har monaden därmed löst det isolerade förstajagets alla problem: okunnigheten, lidandet, isoleringen, kraft- och viljelösheten.

Kommentar: Monadens förvandling från förstajag till andrajag är esoterikens och därmed ljus-teknikens hela ändamål. Se även element nr 36 och nr 41. (1) KOV 1.20.9,10; (2) KOV 1.35.5; (3) KI 7.9.7, 15.3.1, 18.5.29.

8. Hur förbättras varat, hur höjes varats nivå? Svar: Genom studium av esoterik (hylozoik) och därmed sammanhängande aktivering av mental- och kausalmedvetenhet, genom arbete på tre linjer, rätt inställning, tjänande, strävan att förvärva de tolv essentiala egenskaperna, kontakt med Augoeides i meditation.

Kommentar: "Meditationens mening är att aktivera övermedvetenheten. Därmed vitaliseras centra över diafragman, och detta medför i sin tur aktivering av passiva medvetenheten i högre materielag. Övermedvetenheten aktiveras genom riktiga ideer, kausalideer, platonska ideer, verklighetsideer, riktig världs- och livsåskådning. Ännu effektivare är emellertid aktiveringen av emotionala attraktionsmedvetenheten, emedan detta resulterar i handling, i levande liv. Och det är genom experimenterandet människan ser problemen, finner lösningen och därmed upplever 'uppenbarelsen'. Misstagen äro av stor betydelse, oundvikliga och därför nödvändiga. Det är genom misstag vi lära. Experimentatorn i laboratoriet har otaliga misslyckade experiment bakom sig, lär sig att 'så får man icke göra' och kommer genom eliminering slutligen fram till rätta metoden." L1 1.8.10.

9. Arbetet måste utföras på tre linjer. **Linje ett:** Arbetet med en själv: att minnas sig själv betyder att minnas andrajaget, att om så bara för en stund vara andrajaget. Det är en sida av att glömma sig själv, om "själv" betyder förstajaget. Det handlar inte bara om att minnas sig själv, utan även om att iakttaga sig själv och att idka icke-identifiering. **Linje två:** Arbete med och i gruppen, nödvändigt för decentralisering och lära sig hänsyn, också för att dela med sig av erfarenheter. **Linje tre:** Arbete i, med och för skolan. Skolan arbetar inte bara för lärjungarnas utan även för mänsklighetens medvetenhetsutveckling.

Kommentar: Det blir ingen effektivitet i medvetenhetsutvecklingen hos den som tror sig kunna arbeta ensam, alltså enbart på linje ett, eller bara med sig själv och i gruppen men inte för skolan, således bara på linje ett och två. På linje ett kan man välja att arbeta i sin egen takt, med sin egen inriktning, efter egna intressen och behöver inte taga hänsyn till andra. Men det är just därför som detta arbete ensamt aldrig kan bli effektivt. Grunderna därtill är flera: Mot sig själv tenderar man att vara eftergiven, inte tillräckligt bestämd. Man ser inte så lätt sina egna fel, och även om man ser dem, tenderar man att bagatellisera, urskulda eller rent av rättfärdiga dem, samtidigt som man överdriver betydelsen av egna förtjänster och framgångar. Man gör det gärna bekvämt för sig. I en riktigt arbetande grupp får man en nödvändig hjälp att övervinna flera av dessa felinställningar. Fel man gör får man vänligt men likväl tydligt påpekade för sig. Skarpa kanter slipas av i umgänget med andra. Man kan se sig själv i andra, ty vi är liksom speglar för varandra, och därigenom komma till klarhet om egna fel och brister. Man får hjälp med att övervinna en del av sin egoism, ty i gruppen kan man inte bara taga utan måste man också giva, och det viktigaste däri är den rätta inställningen: att giva mer än att taga. Om arbetet på linje ett är helt och hållet egoistiskt, måste arbetet på linje två vara till hälften altruistiskt. Arbetet på linje tre måste vara helt altruistiskt, ty aspiranterna och lärjungarna kan inte vänta sig att personligen vinna något på detta. Arbetet på linje tre är det svåraste, också emedan det går emot förstajagets alla mekaniska, egoistiska tendenser. Därför kräver man av aspiranterna i början mycket litet av just detta arbete, säger dem att det tills vidare räcker med att de ofta tänker på detta arbete, söker förstå vad det innebär. Denna mildhet i kraven gäller emellertid bara de första åren. Snart nog måste även aspiranterna anstränga sig att själva göra något för den skola som gjort så mycket för dem. Det säger sig självt att skolan inte överlever, om inte alla lojalt gör en insats för detta.

10. Sjelverinring, att minnas sig själv. Med sjelverinring åstadkoms momentant och avsiktligt självmedvetenhet. Sjelverinring är avsiktlig aktivering av kausalhöljets kunskapscentrum.

Kommentar: Sjelvmedvetenhet är den första yttring av andrajagsmedvetenhet som förstajaget kan uppleva under sin medvetenhetsutveckling. I egenskap av att vara yttring av andrajagsmedvetenheten kan den inte beskrivas eller förklaras med utgångspunkt i förstajagets medvetenhetslag, begär och tanke, utan måste erfaras för att förstås.

11. Självakttagelse. Självakttagelse är avsiktlighet gentemot en själv, uppmärksamhet riktad på en själv. Den höjer medvetenhetstillståndet närmare självmedvetenheten. Från självakttagelse är det inte så långt till själverinring.

Kommentar: Inte all självakttagelse avses, utan endast den självakttagelse som idkas avsiktligt med en bestämd metod och med förståelse för denna metods ändamål. Enligt denna metod innebär självakttagelsen delningen av en själv i den som iakttar och det som iakttas. Denna delning kan vara mer eller mindre klar, medveten. Ju klarare, ju mer medveten den är, desto bättre och starkare främjar den icke-identifiering och kan övergå i självmedvetenhet. Denna övergång i självmedvetenhet är självakttagelsens ändamål.

12. Det är inte studiets föremål som ensamt eller ens huvudsakligen höjer medvetenhetens nivå, utan det är kvaliteten av den uppmärksamhet som ägnas studiet. Lärjungarna behöver alltså studera icke endast kunskapen utan även sig själva, behöver se hur de onödigtvis begränsar sig genom ofullkomliga tankeprocesser, alltför korta och svaga tankar, mekaniska reaktioner i stället för avsiktligt och medvetet tankearbete, sömn i stället för vakenhet. Lärjungarna behöver även iakttaga sina egna automatiska antaganden och sedan antagandena bakom antagandena.

Kommentar: Det hänger alltså inte på om det som man studerar är "esoteriska ting" eller ej, utan vad slags förståelse man använder i studiet. Med alltför dålig förståelse, alltför mekaniskt tänkande, blir esoteriken för det egna medvetandet föga bättre än vidskepelse. Så förklaras new-age-lärorens uppkomst, och så förklaras också varför de gamla kunskapsskolorna alltid var indelade i flera grader, ty de allt högre graderna var avsedda för de allt bättre förstående lärjungarna. Viktig är också insikten att man själv såsom studerande inte ständigt befinner sig i samma slags medvetenhetstillstånd, utan än i ett bättre, än i ett sämre tillstånd, och att man i ett bättre tillstånd förstår bättre, i ett sämre förstår sämre. Man kan fråga sig: "Vem är det nu som läser?" Det är ett av ändamålen med självakttagelsen att ge en på egen erfarenhet grundmurad insikt om att man "inte är en enda, utan många", lika många som de ständigt skiftande tillstånden.

13. Icke-identifiering. Tillstånd av självmedvetenhet eller själverinring och tillstånd av identifiering är ömsesidigt uteslutande: finns det ena för handen, så finns inte det andra. Ett tillstånd av självmedvetenhet är alltså ett tillstånd av icke-identifiering. Att öva icke-identifiering är därför ett sätt att åstadkomma självmedvetenhet, är en ingång till själverinring.

Kommentar: Rätt självmedvetenhet medför alltid ett tillstånd av icke-identifiering. Däremot är ett tillstånd av icke-identifiering inte utan vidare ett tillstånd av självmedvetenhet, men det ligger detta nära, så att den ytterligare, kvalitativa ansträngning, som individen måste göra för att utöver att vara icke-identifierad också bli självmedveten, icke är så stor. Det är viktigt inse att övandet av självakttagelse och icke-identifiering inte är självändamål utan att båda övningarna har till ändamål att underlätta och förbereda framkallandet av stunder av självmedvetenhet.

14. Rätt inställning måste råda. I denna ingår vördnaden för och tacksamheten mot de äldre bröderna. Denna¹ bygger nämligen på insikten om att intet av detta arbete vore möjligt utan att äldre monader gått före, trampat upp vägen åt oss och sedan leder oss på den.²

Kommentar: (1) "Denna" avser "vördnaden för och tacksamheten mot de äldre bröderna", vilket kan förefalla som ett syftningsfel men är det egentligen inte, eftersom det rör sig om en enda egenskap, för vilken svenska språket måste använda två ord: vördnad och tacksamhet. (2) Vägen är en objektiv företeelse, en materia-medvetenhet-energi-trappa byggd genom de äldre brödernas gemensamma arbete. Läraren kan vara lärare därför att han själv gått hela vägen och alltså vet alla dess stadier av egen erfarenhet. Han går den igen med varje sin lärjunge. Utan hjälp av andra jagen i femte naturriket

kan förstajaget (människan) inte själv bli ett andrajag. ”Förstajaget kan icke lösa problem, som röra den verklighet som ligger över de mänskliga världarna (47–49), och detta gäller såväl världs- som livsåskådningens problem. Ett förstajag kan icke lösa ens överfysiska problem (problem som gå utöver värld 49) utan hjälp av Augoeides eller planethierarkien. Ett förstajag kan visserligen kontakta såväl kausal- som essentialvärlden. Men det har ingen garanti för att denna kontakt ger riktig lösning. I alla händelser räcker dess insikt endast för problem i fysiska världen.” MV 3.42.2

15. Tjänande: förstajaget är egoistiskt, andrajaget är altruistiskt. Den rätta tjänande inställningen kommer av insikt om ansvar, tacksamhet, ödmjukhet. Alla dessa insikter är frukter av de första kontaktarna med andrajagsmedvetenheten. Dessa insikter måste odlas, ständigt hållas vid liv genom att begrundas.

Kommentar: Tjänandet och framför allt den tjänande inställningen är nödvändiga för kontakten mellan det emotionala och det essentiala. Aktiveringen av det högre emotionala betyder inte vältrande i sentimentalitet, utan drivkraft till osjälviskt arbete. ”Så länge människan känner sig som en isolerad individ utan samhörighet och söker Augoeides för sin egen personliga utveckling och icke för att bättre tjäna livet, saknar hon kontakt med det essentiala i tillvaron och söker förgäves kontakt med Augoeides. Han kan nås endast av dem som älska. Kärleken, frigjord från sentimentalitet, yttrar sig snarast såsom vilja, icke såsom känsla. Den är enande energi utan referens till egna jaget.” MV 8.8.6 ”För att komma i direkt personlig och permanent kontakt med Augoeides måste monaden i förstatriaden i inkarnerande kausalhöljet aktivera andratriadens såväl kausala som essentiala medvetenhet: kausala medvetenheten i andratriadens mentalatom genom förstatriadens mentalmolekyl och essentiala medvetenheten i essentialatomen genom förstatriadens emotionalatom via kausalhöljets centra. Gamla beteckningen på detta arbete var ’att bygga antahkarana’: upprätta en permanent förbindelseled mellan de båda triadenheterna. Det räcker icke med enbart kausalförbindelsen, när Augoeides lever i enhetsmedvetenheten och icke intresserar sig för förstajagets separatproblem. Det är först, när människan beslutar sig för att leva för mänskligheten, utvecklingen och enheten, som Augoeides’ hjälp kan påräknas för jagets hithörande problem. Augoeides måste vara säker på att jaget icke missbrukar erhållna kunskapen och energien.” MV 8.10.6. Ansvarstagande, tacksamhet och ödmjukhet hör till de essentiala egenskaperna, och dessa förvärvas inte med en gång utan endast med litet i taget under en långvarig process. Men första grunden är att nå insikten om dem, insikten om varför de är nödvändiga och önskvärda. Insikten eller förståelsen kommer alltid först (element nr 1). Att en ännu djupare insikt och förståelse kommer i och av arbetet är också sant. Insikt, förståelse finns av många olika grader, högre och lägre.

16. Att förvärva kausalmedvetenhet betyder även att förvärva tolv essentiala egenskaper, försöksvis benämnda: livstillit, självstillit, laglydnad, rättrådighet, opersonlighet, offervilja, trohet, förtegenhet, livsglädje, målmedvetenhet, vishet, enhet. Förvärvet börjar redan på tidigare stadier och genomlöper många allt högre nivåer, på vilka förståelsen av dessa egenskaper fördjupas och förmågan att framvisa dem befästs.

Kommentar: I studiet av tolv essentiala egenskaperna är det nödvändigt att börja genomsöka och frigöra sig från det oförvandlade förstajagets inneboende mekaniska tendens att tro sig helt och fullt förstå varje ”högre slags ting” (till exempel en essential egenskap) det får ett första ytligt begrepp om, ersätta denna mekaniska tendens till tro på egen allvetenhet med en vaknande insikt om att så gott som allt återstår att veta, förstå och framför allt förverkliga.

17. Trefaldig tillit måste byggas: Livstillit, självstillit, lagtillit. ”Det jag förstår kan jag lita till. Det jag litar till kan jag arbeta för.”

Kommentar: Om den trefaldiga tilliten se L4 3.33.7: ”Esoterikern har förvärvat självstillit, livstillit och lagtillit. Självstillit är tillit till dels sunda förnuftet, dels det omedvetna (gud immanent), livstillit är tillit till planethierarkien och lagtillit är tillit till livslagarna.” Självstillit kan också kallas tre slag

av mod. ”Självtillit är mod (fysiskt, emotionalt, mentalt). Den vågar vara sig själv, enkel, okonstlad, omedelbar, vågar tänka, känna, handla, vågar vara okunnig, vågar tvivla, vågar försvara frihet och rätt.” DVS 3.32.8 ”Utan självtillit saknas mod till självständigt tänkande och egen värdesättning, mod att frigöra tanke och framför allt känsla från traditionella uppfattningar och allmänna opinionens värderingar, mod att erkänna egen alltid stora okunnighet och oförmåga. Den, som icke tror, säger och gör som alla andra, har snart sagt hela världen emot sig. Krav på den rätt till frihet, som livslagarna ge, för på civilisationsstadiet till aldrig upphörande kamp mot frihetsbeskärande och livshämmande makter. Man kan gott påstå, att frihet saknas. Den yttre friheten är en illusion på grund av allmänna intoleransen och konventionstyranniet samt människors osjälvständighet och arrogans.” DVS 3.33.7 Om man vill utveckla medvetandet, är det absolut nödvändigt att lägga rädslan åt sidan. Rädslan tvingar dagsmedvetenheten ner i lägre centra (centra under diafragman), och så länge den är kvar där, är mottagandet av högre slags (från kausalhöljet och andratriaden kommande) intryck omöjliggjort. (Element nr 21) Det är därför som medvetenhetsutvecklingens avgjorda fiender arbetar med att frammana rädsla, till exempel strävar att införa samhällssystem som injagar rädsla hos människorna, omöjliggör inbördes tillit.

18. Augoeides. Kontakt med Augoeides är nödvändig för arbetet med att utveckla medvetandet. Augoeides är alltid den förste läraren.

Kommentar: Om det vore möjligt för människan att övergå till femte naturriket, förvandlas till andrajag, utan Augoeides' hjälp, så behövdes icke Augoeides. Detsamma måste sägas om planet-hierarkin: vore det möjligt för människan att utvecklas till andrajag utan hierarkins hjälp och stöd, skulle vi icke behöva hierarkin, icke lärjungaskapet, icke initiationerna. Augoeides och planet-hierarkin finns därför att de behövs.

19. Ljusteknik: Ljus är högre slags materia med högre slags medvetenhet och högre slags energi.

Kommentar: Elementen nr 19–23 ger fortskridande definition av ljusteknik, en definition som är avsedd att fördjupa förståelsen för att symbolen ”ljus” visserligen har flera betydelser men att alla dessa betydelser logiskt hänger samman i en helhet, en insikt för det begynnande systemtänkandet (47:4).

20. Kausalhöljet och eterhöljet. Dessa båda höljen är människans ljuskroppar och hennes viktigaste kroppar eller höljen.¹ De är till skillnad från organismen, emotionelhöljet och mentelhöljet väl fungerande, eterhöljet aktuellt och kausalhöljet potentiellt väl fungerande.² Liksom den fysiska människan skall eteriseras, så skall den ”andliga människan”³ övergå till de kosmiska eteriska världarna 43–46, som samtidigt är enhetens världar. Men hon kan icke ingå i enheten såsom särjag, fångat i illusioner och fiktioner. Illusionerna är egoistiska emotioner och fiktionerna är föreställningar som inte överensstämmer med sanningen eller verkligheten. I enhetens värld (46) råder kärlek–visdom. Essentiala kärleken är raka motsatsen till illusionernas emotionala egoism, och essentiala visdomen är raka motsatsen till fiktionernas osanningar. Erövrandet av kausalmedvetenheten innebär att illusionernas och fiktionernas makt brytes och att permanent självmedvetenhet vinnes. Denna är nödvändig förutsättning innan gruppmedvetenheten⁴ förvärvas, ty annars skulle individens självidentitet förloras.

Kommentar: (1) ”Enligt D.K. finnas ’tekniskt sett två ljuskroppar’, kausalhöljet och eterhöljet, och äro de människans två viktigaste höljen.” MV 9.17.9 (2) Kausalhöljet är på människorikets lägre utvecklingsstadier endast potentiellt väl fungerande, eftersom dess centra inte är utvecklade utan finns endast såsom rudiment. (3) Med ”andlig människa” menas människomonaden såsom kausaljag, ty först detta slags jag kan i någon mån uppfatta och taga ledning av ”anden”, det vill säga 45-medvetenheten och 45-viljan. Mv 2.8.17 (4) Med ”gruppmedvetenhet” menas här åtminstone essentiala enhetsmedvetenhet. KI 3.9.54

21. Arbetet med eterhöljets centra måste utgå ifrån medvetenhetsaspekten, från självmedvetenheten, kausalmedvetenheten, om än av lägsta slag. De tre lägre centren, de under diafragman, hör ihop med förstajaget. Självmedvetenheten kan inte hållas i dessa tre lägre. De fyra högre centren, de över diafragman, kan förmedla energi från kausalhöljets centra och andratriaden, senare även tredjetriaden. Självmedvetenheten kan hållas i dessa fyra högre. Självmedvetenheten skall framför allt hållas i huvudet, i panncentret och hjässcentret.

Kommentar: "Ifall individen blir uppmärksamgjord på möjligheterna, kan det hända att han börjar fuska i undermedvetenhetens arbete. Exempelvis tro layayogierna, att de kunna förvärva förmågor genom att rikta uppmärksamheten på eterhöljets centra och därmed vitalisera dessa. Detta är det bakvända förfarandet, som innebär senväg i stället för genväg. Därtill är det ett ytterligt riskabelt företag. I regel vållas skador, som först måste botas, varpå arbetet får göras om i många eljest onödiga inkarnationer. Enligt esoteriken få centra vitaliseras först sedan de automatiskt aktiverats genom individens förvärv av de egenskaper som hör till respektive centra. Egenskapen först, förmågan sedan. Motsatta förfarandet hör till svart magi och kräver för övrigt en erfaren lärare i någon av de svartas hemliga kunskapsordnar." MV 9.119.2 "Mänskligheten kan icke lösa verklighetsproblemet, eftersom därtill fordras fakta som forskningen aldrig kan konstatera. Därtill fordras kausal medvetenhet, kausala intuitionen, obehindrad tillgång till platonska idévärlden. Tekniskt sett fordras att individen själv kunnat vitalisera samtliga centra åvan diafragman i sina samtliga aggregathöljen. Den tekniken lärs icke ut åt andra än dem som uppnått humanitetsstadiet och definitivt avstått från att begära något för egen del, vigt sina liv åt att tjäna evolutionen. Den föresatsens hållbarhet blir också grundligt prövad till det yttersta under flera inkarnationer. Består de tolv herculesproven, så blir individen såsom 'halvgud upptagen i gudarnas krets', ingår han såsom medlem i planethierarkien. Esoterikern inser, att det funnits grund för de gamla grekiska sagorna, att de också äro bevis för att i 'mysterierna' invigda ägde kunskap om verkligheten." L4 7.105.6

22. Ljus är kunskapens materia. Allt har tre aspekter: så ock ljuset. Beteckningen "ljus" avser alla tre aspekterna – högre slags materia, högre slags medvetenhet, högre slags kraft – liksom beteckningen "mörker" avser lägre slags materia, lägre slags medvetenhet, lägre slags kraft.

Kommentar: Eftersom allt har tre aspekter, gäller detta även kunskapen. Kunskapen är icke endast ett visst idé- eller medvetenhetsinnehåll utan även materia av visst slag och energi av visst slag. Högre slags materia (lägst 47:3) är alltid också kunskap, innehåller idel verklighetsideer. Omvändningen gäller också: verklighetsideerna måste ha ett materiellt underlag, och detta är kausal och högre materia. 46-materien är givetvis mer kunskapsrik än kausalmaterien och 45-materien mer kunskapsrik än 46-materien, men inte ens lägsta slags kunskapsmateria, 47:3, kan innehålla fiktioner eller felaktigheter. Den kan uppvisa brister eller ofullkomligheter, kan sakna vissa fakta eller ideer, men så långt den når, ger den riktig och sanningsenlig kunskap. Se även element nr 5 och nr 41.

23. Monader, som förvärvat och aktiverat höljen av dessa högre slags materia med högre slags medvetenhet, är därigenom (med kausalhöljet) permanent självmedvetna och (med 46-höljet) även gruppedvetna. Ljus är självmedvetenhetens och gruppedvetenhetens materia.

Kommentar: Ifråga om kausalhöljet avser "förvärvat" alla människor men "aktiverat" endast människor på högre stadier, i synnerhet idealitetsstadiet (kausalstadiet). Ifråga om 46-höljet avser "förvärvat" och "aktiverat" i viss mån (46:5-7) människorna på idealitetsstadiet (kausalstadiet) men i full utsträckning (46:1-4) först individerna på enhetsstadiet (essentialstadiet, 46-jagets stadium).

24. Förberedelse. Förformning. Långa tankar. Allteftersom hennes mentalutveckling framskrider, lär sig människan att handla icke så mycket på emotional impuls som efter mental förberedelse, vari ingår reflektion och planering. Häri ingår även att avsiktligt sätta in en utvärderande paus efter viktiga intryck, så att det inte blir mekanisk reaktion på mottaget intryck. Att förforma är att i det

vanliga funktionstillståndet införa avsiktliga processer, som i någon mån efterliknar tänkande såsom detta yttrar sig i högre medvetenhetstillstånd. Meningen med att öva förformning är att stå beredd, när ett högre medvetenhetstillstånd plötsligt infinner sig, så att man kan använda det. Arbetet med långa tankar är ett slags förformning, som efterliknar uppfattandet av en kausalidé.

Kommentar: Hylozoikernas meditation är reflektion på det hylozoiska systemet. En dylik reflektion utför de bäst i form av en lång tanke alldeles såsom den här föreliggande. Vad skall de pytagoreiska hylozoikerna meditera på, om icke det tanke-system de fått av Pytagoras? Och vad skall de göra med det tanke-system, de fått av Pytagoras, om icke meditera på det?

25. Självmedvetenhet i samband med kosmiska ideer. I arbetets början är stunderna av självmedvetenhet vanligen sällsynta, mycket kortvariga och ganska torftiga; egentligen bara insikten ”jag har inte kommit ihåg mig själv”. Men senare, efter ihärdigt arbete, kan man få dem att komma oftare, vara längre och kan man också lägga mer i dem. Reflektera på, meditera över esoteriska sanningar, kosmiska ideer, i tillstånd av självmedvetenhet! Dessa tillstånd är av högre kvalitet, så att man, när man befinner sig i dem, kan för ögonblicket förstå sådant man annars inte förstår. Därmed höjs nivån för tillfället, och upprepas detta tillräckligt många gånger, blir nivåhöjningen mera bestående.

Kommentar: Sjelverinring är metoden, självmedvetenhet är resultatet av metodens framgångsrika tillämpning. Förståelsen för att den avsiktligt framkallade självmedvetenheten har olika kvalitetsgrader vid de olika tillfällena för sitt framträdande kommer efter lång tids erfarenhet.

26. Åtta kosmiska ideer att meditera på med självmedvetenhet: 1) allts enhet; 2) allts tre aspekter; 3) nerdimensionering: 3 blir 7, 7 blir 49, de sju kosmiska sjuserierna, de sju strålarna eller departementen; 4) livslagarna; 5) medvetenhetsutvecklingen såsom livets mening; 6) de tolv essentiala egenskaperna; 7) Augoeides; 8) hierarki, skola, de äldre bröderna – ”det högre” i vidaste mening.

Kommentar: Dessa ideer kallas kosmiska på flera grunder; de handlar om sådana verkligheter i solsystemvärldarna (43–49), som är nerdimensioneringar av kosmiska (1–42) verkligheter och alltså manifesterats i våra världar genom kosmiska väsens verksamhet. Detta är tydligast beträffande de fem först uppräknade ideerna. Men även de tre sista ideerna är av kosmisk karaktär, ty de tolv essentiala egenskaperna i solsystemet har möjliggjorts genom inflödet i vårt solsystem av tolv kosmiska energier, en vardera från ett solsystem av tredje ordningen; Augoeiderna har manifesterats genom vilja och avsikt utgående från vår solsystemregerings 2nda departement (i kosmisk värld 32); och ifråga om hierarkier och äldre bröder gäller att samtliga högre världar (46 och högre), solsystemiska såväl som kosmiska, styres av sådana. Allmänt och sammanfattningsvis må sägas att hela esoteriken är av kosmiskt ursprung och därför ”bekräftad genom hela serien högre väsen i allt högre världar” (DVS 2.42.5). Man kunde tycka att idé nr 7, Augoeides, och idé nr 8, de äldre bröderna i planethierarkin vore samma idé, men det är de faktiskt icke. Augoeiderna tillhör en annan evolution än den mänskliga, planethierarkin är den mänskliga evolutionens fortsättning i femte och sjätte naturrikerna. Dessutom är augoeiderna utsända, för att inte säga ”nedsända” av solsystemregeringen, medan vår planethierarki inte lyder direkt under solsystemregeringen utan under planetregeringen och orienterar sig alltmer mot denna.

27. AUM. Den heliga stavelsen AUM är en symbol, som sammanfattar alla de åtta nyss nämnda kosmiska sanningarna. Den är en symbol för treenigheten: både enheten och dess tre aspekter; därmed också för de tre huvuddepartementen i kosmos, solsystemet och planeten. Ur de tre huvuddepartementen är de sju nerdimensionerade. Allt detta återspeglas i den kosmiska, solsystemiska och planetariska organisationen, planetregeringen och planethierarkin, Augoeides och kausalhöljet med dess centra. Också de sju livslagarna avspeglar den grundläggande sjuindelningen.

Kommentar: I den heliga stavelsen AUM står A för vilje- eller rörelseaspekten, U för medveten-

hetsaspekten och M för materiaspekten. Alla de andra motsvarigheterna ger sig därmed själva: A = 1sta departementet, U = 2dra departementet och M = 3dje departementet i såväl planethierarkin som planetregeringen och solsystemregeringen. Beträffande kausalhöljets tre centra är A = viljecentret (offerviljans bladdrets), U = enhetscentret (enhetens bladdrets) och M = kunskapscentret (kunskapens bladdrets); och därför är AUM även Augoeides' symbol (Patañjalis yoga-sutras 1:27), eftersom han uttrycker sig genom kausalhöljets treeniga centrum, genom dess tre bladdretsar.

28. Avsiktighet eller riktad uppmärksamhet. Denna är monadens egen, självaktiva medvetenhet. Uppmärksamhet av lägre kvalitetsgrad beror på höljernas mekaniska och automatiska aktivitet och saknar därför betydelse för medvetenhetsutvecklingen. Oavsiktlig, mekanisk verksamhet i det emotionala och mentala är principiellt av ondo och skall hämmas. Endast i det fysiska kan mekanisk verksamhet vara av godo, därför att eterhöljet, som styr denna, är förhållandevis väl fungerande. Riktad uppmärksamhet skall odlas, framför allt i det mentala.

Kommentar: Det finns för människans vidkommande fyra kvalitetsgrader av uppmärksamhet. Uppmärksamhet av lägsta graden är obefintlig uppmärksamhet eller på sin höjd uppmärksamhet mekaniskt flackande mellan olika föremål. Jaget har därefter intet klart minne av vad som skett i det yttre eller inre, eftersom det inte iakttagit, inte varit närvarande. Uppmärksamhet av andra graden är sådan som föremålet framkallar genom känslans fascination. Detta slags uppmärksamhet kallas "dragen", eftersom föremålet drar till sig emotionalhöljets mekaniska uppmärksamhet. Uppmärksamheten kan då vara ihållande, dragen av ett och samma föremål, dock ej riktad av jaget självt. Jaget har i uppmärksamhet av denna grad något bättre närvaro men förhåller sig passivt, iakttar icke självaktivt, allra minst sig självt. Först uppmärksamhet av tredje graden är jagets, monadens, egen, självaktiva medvetenhet. För att vidmakthålla den måste monaden hela tiden, med en viljeinsträngning, rikta uppmärksamheten. När denna viljeinsträngning slappas, upphör tredje graden och återinträder vanligen första graden, som hos normalindividen är det vanligaste tillståndet. Fjärde kvalitetsgraden är tredje graden med samtidig självmedvetenhet. Den är människans högsta kvalitetsgrad av uppmärksamhet.

29. Riktad uppmärksamhet i det mentala betyder att tänkandet är självinitierat, reflekterande, aktivt urskiljande, inte passivt mottagande.¹ Exempelvis utför tänkandet rimlighetsprövning genom att använda *reductio ad absurdum* och liknande redskap för urskillning.² Också den egna bearbetningen av hylozoikens mentalsystem är självinitierat tänkande.

Kommentar: (1) Riktad uppmärksamhet i det mentala är motsatsen till formativt tänkande; se element nr 40. (2) *Reductio ad absurdum* betyder att man eliminerar en sats (ett argument, ett alternativ) genom att påvisa dess absurditet. Exempel på *reductio ad absurdum* finns i element nr 8 och 35: Hade det varit möjligt för människan att nå femte naturriket utan Augoeides' hjälp, hade han inte behövts och funnes han inte med. Men eftersom han finns med, behövs han för människans uppstigande. Hade det räckt med mystiken för uppnående av femte naturriket, hade vi inte behövt esoteriken. Men eftersom esoteriken finns, är den tydligen nödvändig, och därmed kan satsen att mystiken räcker för uppstigandet elimineras. Detsamma gäller klärvoajans: hade det räckt med klärvoajans för att vi skall vinna kunskap om alla högre världar, hade vi inte behövt esoteriken, inte behövt ledning av övermänskliga intelligenser, eftersom människan kan själv utan ledning förvärva klärvoajans. Men esoteriken finns och har funnits alltsedan det funnits tänkande människor, och alltså har klärvoajansen visats vara otillräcklig såsom redskap för kunskapsförvärvet.

30. Perspektivtänkande. Detta högre slags tänkande övervinner det lägre mentalas lyten och laster, såsom tvåvärt tänkande (tänkande i två absoluta motsatser: identitet och icke-identitet). I stället för motsatsparet identitet–icke-identitet använder perspektivtänkandet kategorin relation.

Kommentar: Närmare uppgifter om perspektivtänkandet lämnas i avdelning Tio av boken *Förklaringen*.

31. Systemtänkande. Detta är det högsta slaget av mentaltänkande och bildar övergången till kausalmedvetenhet. Det är förmågan att tänka med hela system, liksom lägre tänkande tänker med begrepp. I takt med att systemtänkandet aktiveras kräver individen kunskapssystem för sin orientering i verkligheten, nöjer sig inte med systemlösa läror. Till sist finner han det mest överlägsna systemet, det hylozoiska kunskapssystemet. Bemästrandet av det hylozoiska systemet aktiverar kausalmedvetenheten, eftersom hylozoikens fakta är mentala nerdimensioneringar av kausalideer, verklighetsideer.

Kommentar: Tänkande i system är inte nödvändigtvis systemtänkande. Systemtänkande betyder åtminstone tänkande med verklighetssystem, med system bestående av verklighetsideer. Systemet gör det möjligt att förstå varför det är på ett visst sätt och inte på ett annat, varför det måste vara på ett visst sätt och inte kan vara på ett annat. Det riktiga systemet, som består av idel verklighetsideer, visar hur dessa ideer är sinsemellan förbundna i kedjor till ett nät genom logiska och faktiska nödvändigheter.

32. Utveckla mentalmedvetenheten: frigörelse från formativt tänkande, avemotionalisering av begreppen, tillägnelse av esoteriska och hylozoiska begrepp. Att man mentaliserar begreppen motsvaras i materieaspekten av att mentalhöljet lösgör sig från sammanvävnaden med emotionelhöljet, i medvetenhetsaspekten av att man förvärvar perspektivtänkandet med dess strävan till begreppsklarhet. Att man, medan man mentaliserar begreppen, aktivt tillägnar sig hylozoikens mentalsystem motsvaras i materieaspekten av att det från emotionelhöljet alltmer frigjorda mentalhöljet dras till, närmar sig kausalhöljet och i medvetenhetsaspekten av att man börjar kunna taga emot lägsta slags kausalideer (47:3).

Kommentar: De två processerna beskrivs ovan från dels materieaspektens synpunkt, dels medvetenhetsaspektens. Beskriven från rörelseaspektens synpunkt är den viktigaste processen mentalviljans uppväckande, visande sig bland annat i att höljesmedvetenheternas mekaniska och automatiska impulser i allt ökande omfattning ersätts av jagets avsiktlighet.

33. Det går icke med inbillningens metoder eller fruktlösa metoder, ty de leder icke till målet. Visualisering eller skapande fantasi är en metod med begränsad tillämpning. Den är emotional-mental och når inte utöver dessa medvetenhetsslag. Den duger utmärkt till att styra emotional- och eterhöljerna med men kan inte användas för kausalhöljets aktivering.

Kommentar: Det sagda är inte ett förkastande av visualisering eller skapande fantasi såsom metod, endast ett förtydligande av dess gränser. Inom dessa gränser är denna metod verksam, till exempel i arbetet med att övervinna personliga emotionala hinder för det fysiska förverkligandet. Men i ljus-tekniken hör visualiseringen uteslutande till det nedåt- och utåtriktade arbetet, som individen leder från det mentala via det emotionala till det fysiska, inte till det uppåt- och inåtriktade, som individen leder från det mentala till det kausala.

34. Försök, som hierarkin tidigare gjort att lära ut ljus-tekniken exoteriskt, har inte medfört önskade resultat. Lärjungar har missförstått symbolen "ljus", tagit den bokstavligt, som om de skulle förvärva högre slags medvetenhet genom att visualisera ljus. Att missförstå symboler på detta sätt är att hemfalla åt ett slags vidskepelse. Man kan inte utveckla högre medvetenhet – högre mental, kausal etc. – genom att skapa fantasibilder i emotionalmateria. Det enda man då utvecklar är fantasiförmågan. Fantasin är en förening av emotionalt och mentalt, och detta emotionala kan visserligen vara av högre slag, attraherande känslor. Men det mentala inslaget är av lägre slag, ty det högre mentala – perspektiv- och systemtänkandet – strävar inte efter att bli kvar i förening med det emotionala utan tvärtom efter att frigöras från detta och i stället förenas med det kausala.

Kommentar: Det är framför allt hylozoikens publicering i vår tid, som möjliggjort en övergång från fantasibaserade metoder för medvetenhetsaktivering till förståelsebaserade. Vi har fått hylozoiken för att meditera på den med vårt vaknande systemtänkande.

35. Många esoterikstuderande har haft en ofullständig förståelse av det mentalas utveckling till kausalt. Denna förståelsens ofullständighet har varit rotad dels i deras tidigare erfarenhet av mystik och kvarvarande tendenser till denna, dels i okunnighet om grundläggande esoteriska fakta.¹ Mystiken har varit ett nödvändigt stadium men är i sig otillräcklig. Hade det räckt med mystik för att nå femte naturriket, hade vi inte behövt esoteriken, hylozoiken.²

Kommentar: (1) Den okunnighet om grundläggande esoteriska fakta, som det här talas om, är särskilt okunnigheten om att livets mening är att monaderna självaktiverar sin passiva högre medvetenhet. På grund av denna okunnighet om monaderna och deras självaktivering av medvetenheten har det uppstått en fiktion om att människan består av ett lägre jag – med de medvetenhetsslag hon erfar i vardagen (fysiskt, emotionalt och mentalt) – och ett högre jag, som redan fungerar i högre världar (kausala etc.), allvetande och allsmäktigt, och att det är människans, lägre jagets, uppgift att helt låta sig styras av detta högre jag. Närmare utreds denna fiktion i uppsatsen *Några problem i människans medvetenhetsutveckling i Alice A. Baileys framställning och deras lösning enligt hylozoiken*. Av denna fiktion följer såsom logiska konsekvenser flera andra, alla absurda. Se även kommentar till element nr 2. (2) ”Hade det räckt med mystik ...” är ett exempel på *reductio ad absurdum*, se element nr 29.

36. Andrajagsmedvetenhet – kausalmedvetenhet, 46-medvetenhet och 45-medvetenhet – ger till skillnad från förstajagsmedvetenheten kunskap om tillvaron, självmedveten medvetenhetsgemenskap med andra och förmåga att förverkliga idealet, vilken är den verkliga visdomen.

Kommentar: Först 45-medvetenheten och framför allt dess viljeaspekt ger den fulländade förmågan att förverkliga i fysiska världen. Det är därför i esoteriken först 45-jaget kallas ”visdomens mästare”. 46-jaget har hunnit bara halvvägs till detta mål.

37. Hur andrajagsmedvetenheten erövrar: vårda det frö som redan finns. Detta frö är altruistiska känslor, önskan att tjäna, sanningskärlek, strävan efter kunskap, begynnande essentiala egenskaper – ingenting av detta härrör från förstajaget, utan allt detta kommer från det embryoniska andrajaget.

Kommentar: Förstajagets viktigaste funktion framstår därmed som dess förmåga att omformas (förvandlas) till ett redskap för monadens erövring av andrajagets medvetenhet och vilja. Den för denna omformning (förvandling) viktigaste av förstajagets förmågor är förståelsen, både den emotionala och den mentala. Se även element nr 1 och 5.

38. Begynnande essentialmedvetenhet ingår i utvecklandet av kausalmedvetenhet, eftersom de olika slagen av högre medvetenhet inte är isolerade från varandra. I nya tidens lärjungaskap handlar det inte så mycket om att först bli ett kausaljag, sedan ett 46-jag och slutligen ett 45-jag, utan alla tre medvetenhetsslagen måste finnas i någon mån aktiverade redan hos kausaljaget, de två högre givetvis ännu bara i sina första ansatser.¹

Kommentar: (1) ”De ökade fordringarna för lärjungaskap och avancemang inom planethierarkien ha medfört att det icke så mycket är fråga om att bli kausaljag, essentialjag (46), superessentialjag (45) som fastmer att bli ett andrajag och därefter ett tredjejag. Det gäller att erövra alla tre medvetenheterna i andratriaden och i tredjetriaden. Även om detta tills vidare måste ske i etapper, räknar man med att dessa följa så tätt på varandra, att alla tre medvetenheterna från början äro levande realiteter, att det finns ’procenthalt’ av alla tre redan vid första steget. Att detta ställer ökade krav på såväl individen som på Augoeides, Protogonos och lärarna i planethierarkien, är givet.” L1 4.2.25 ”Medvetenhetsutvecklingen i andrajagets höljen, 46-höljet och 45-höljet, pågår delvis samtidigt med den i förstajagets höljen. När emotionalhöljets centra och sinnen fulländas, börjar 46-höljets motsvarande centra och sinnen att bildas och fungera, så att det till sist uppstår en vibrationernas växelverkan mellan de båda höljen och andratriadens kraft avgjort kan göra sig gällande hos förstajaget via emotionalhöljet. När mentalthöljets centra integreras med kausalthöljets, bildas 45-höljets centra och

begynner sin aktivitet med en kraftutveckling, som visar sig i förstajagets alla höljen, framför allt såsom obetvinglig verksamhetslust och vilja till förverkligande i fysiska världen.” KI 3.9.48

39. Kontroll av det emotionala och mentala – de dysfunktionella medvetenhetsslagen. De är dysfunktionella, emedan de inte ger kunskap om verkligheten, utan endast illusioner och fiktioner.¹ Det mentala kan kontrollera det emotionala, och det kausala kan kontrollera det mentala.² Innan kausalmedvetenhet ännu förvärvats i större utsträckning, kan individen kontrollera det mentala dels genom kontakten med Augoeides, dels genom att behärska det hylozoiska mentalsystemet. Denna kontroll över det mentala visar sin effektivitet i samma mån som individen med dess hjälp eliminerar fiktioner och grundlösa spekulationer.

Kommentar: (1) Se kommentaren till element nr 2, punkt (1) och citatet av L2 1.8.5. ”Riktiga uppfattningen av materieaspekten (att materien är vad den synes vara för objektiva uppfattningen inom egen värld) är för förstajaget möjlig endast i fysiska och kausala världarna. För riktig uppfattning av materien i emotionala och mentala världarna fordras kausal medvetenhet. Den som icke inser detta blir ohjälpligt offer för upplevelserna i de mellanliggande världarna, eftersom materien där icke är vad den synes vara utan obeständig, kan omformas av individuella medvetenheten utan att individen behöver kunna inse detta.” L2 9.9.2, ”Platon kallade idévärlden för ’det sant varande’. Det göra alla esoteriker. De lära sig betrakta platoniska idévärlden såsom sitt verkliga hem, som de vilja uppnå så fort som möjligt ur landsflykten. Från kausalvärlden inkarnera de och till kausalvärlden återvända de efter sin utforskarfärd till okända världar. Emotionalvärlden är illusionernas och mentalvärlden fiktionernas värld. I dessa två världar saknar man möjlighet komma i kontakt med dessa världars materiella verklighet och att utforska dem. I fysiska världen kan man visserligen komma i kontakt med fysiska verkligheten, kan man konstatera fakta och utforska hithörande materielag. Men den som endast har fysisk objektiv medvetenhet, blir just därför offer för sina subjektiva fantasier beträffande övriga verkligheten.” L2 9.15.4 ”’Stå på egna ben’ kan individen först såsom kausaljag, emedan han först då är fri från såväl emotionala illusioner som mentala fiktioner, först då kan se verkligheten i de mänskliga världarna sådana de äro, då som först kan studera egna och andras inkarnationer, då som först är fri från fiktionerna i religion, filosofi och vetenskap. Till dess förblir allting mentalt sett hypotetiskt, övertygelsen må vara än så stark, hylozoiska systemet än så klart fattat. Först med kausal objektiv medvetenhet i 47:1 har objektiva kausala förståndet trätt i full funktion och vet man därför, att man själv kan konstatera och vet vad som menas med verklighet. Alla kausaljag ha samma uppfattning om objektiva verkligheten. I emotionala och mentala världarna se icke två lika, vilket är bästa psykologiska beviset på att dessa haft subjektiva uppfattningar av skenvärldar, de må vara än så tvärsäkra på att de se rätt. Övertygelse är intet logiskt bevis rörande världsåskådningens problem, den må vara nödvändig såsom personlig grund för tillit och självbestämmdhet i frågor rörande livsåskådning.” L2 9.25.1 (2) Först kausaljaget, som kan med vilja uppehålla sig (monaden) i kausalhöljets centrum och därmed äga kausal självmedvetenhet, kontrollerar det mentala i större utsträckning. Så är det därför att icke-identifiering med det mentala förutsätter icke endast kausal självmedvetenhet utan även mental objektiv medvetenhet, och dessa äger först kausaljaget. Objektiv medvetenhet i en viss värld är förutsättning för jagets icke-identifiering med den världens materieformer, i detta fall mentalhöljet och dess tankeformer. Självmedvetna jaget kan nämligen icke identifiera sig med det som det objektivt iakttar. Det självmedvetna mänskliga jaget, objektivt medvetet i fysiska världen, kan icke identifiera sig med sin organism. När självmedvetna jaget sedan blir objektivt medvetet i emotionalvärlden, kan det icke identifiera sig med sina känslotillstånd, eftersom jaget ser de hithörande emotionalformerna såsom ting utanför jaget självt. För att på motsvarande sätt vara permanent icke-identifierat med egna tankeformer måste jaget kunna se dessa objektivt, alltså äga mental objektiv självmedvetenhet.

40. Hinder. Det är nödvändigt att studera hindren. Man måste kunna se dem, man får inte fly undan dem, urskulda, förgylla eller bortförklara dem. Tre allvarliga hinder: formativt tänkande och formativt tal; inbillning, i synnerhet negativ inbillning; och negativa känslor. Andra viktiga hinder är tendensen till spekulation, att göra antaganden utan tillräcklig grund, tendensen till subjektivism och själv-

centrering.

Kommentar: Formativt tänkande är frånvaro av uppmärksamhet eller blott mekanisk uppmärksamhet i det mentala, ett tillstånd vari en primitiv tankeprocess löper automatiskt utan jagets närvaro. Ju mindre jaget deltar med sin uppmärksamhet, desto mer mekaniskt blir tänkandet. Formativt tal röjer ett formativt tänkande. Formativt tal framkallas automatiskt av formativt tänkande och omvänt. Inbillning och negativa känslor hör till de mest mekaniska emotionala tillstånden och kännetecknas av att de icke i något avseende kan gagna individens medvetenhetsutveckling, icke kan användas av individen för något konstruktivt ändamål. Negativ känsla (hat, fruktan, vrede, avund, stark irritation etc.) är inte detsamma som negativ värdering (negativ tanke, åsikt, inställning). Negativ åsikt är tvärtom i många fall nödvändig, ty det finns i nuvarande mänskligheten alltför många objektivt sett (från verklighetskunskapens och livslagarnas synpunkt sett) negativa företeelser, om vilka man omöjligt kan ha en positiv åsikt, ty om man avser att arbeta med att utveckla medvetandet, måste man ha en positiv värdering av allt som främjar detta arbete och en motsvarande negativ värdering av allt som hämmar det; detta har med rätt inställning att göra.

41. Esoteriken kallas i framtiden ljusteknik, och framtiden börjar nu. Ljusteknik betyder: på rätt kunskap och rätt förståelse byggd skicklighet i att använda ljuset. Och ljuset är etermaterien, dess energi och medvetenhet. Och därmed menas systemisk eter, 49:1-4, och kosmisk eter, 43-46. Också kausalhöljet räknas hit, eftersom dess centra aktiveras av andratriaden (45-47). Det finns ingen enbart teoretisk esoterik. All esoterik måste även praktiseras, vara skicklighet i handling, tillämpas i livet. Läran lever icke oanvänd.

Kommentar: Beteckningen ”esoterik” eller något motsvarande (såsom ”de invigdas lära”) finns kvar också i framtiden men avser då endast de delar av planethierarkins kunskap som alltjämt förbehålls de invigda, de prövade och godkända lärjungarna. Detta sammanhänger med att de metoder, som avser att förbereda monaden för övergången till andratriaden, efter hand publiceras och därmed blir exoteriska. Den metod, varmed själva övergången genomföres, publiceras emellertid icke (i denna eon).

42. En klar förståelse av medvetenhetsutvecklingens teori är ett starkt redskap för medvetenhetens praktik. Att reflektera, alltså självständigt tänka, på esoteriska sanningar med hylozoikens klara begrepp utvecklar högre mental medvetenhet, vilken blir en bro till kausal medvetenhet. Att visualisera bilder av oklar innebörd utvecklar endast förmågan att visualisera, alltså emotional-mentala fantasin, vilken icke är en bro till kausal medvetenhet.

Kommentar: Nu och allt mer i framtiden betonas i esoteriken mental-kausal förståelse och fysiskt förverkligande, nedtonas på motsvarande sätt mental-emotional fantasi såsom hörande till den äldre esoteriken. ”Före år 1925 voro fordringarna för lärjungaskap icke så höga. Lärjungen kunde under sömnen i sitt emotionalhölje uppsöka läraren. Det torde behöva påpekas, att de i teosofiska kretsar fortfarande härskande föreställningarna om kvalifikationerna för lärjungaskap numera äro missvisande. Kraven ha skärpts i och med att planethierarkien överflyttat från kausalvärlden till essentialvärlden. I och med att esoteriska kunskapen fått offentliggöras och därmed bli ’allmän egendom’, ha kulturella i ökad utsträckning fått möjlighet befria sig från härskande fiktionssystem och antalet individer, som kunnat förverkliga sina latent möjligheter, ökat i tusental. Även detta nödvändiggjorde drastiska åtgärder från planethierarkiens sida: höjandet av fordringarna för lärjungaskapet. Mystikerstadiet måste definitivt ha avverkats och aspiranten förvärvat nyktert, sakligt, sunt förnuft med beaktande av alla tre verklighetsaspekterna, icke endast leva i medvetenhetsaspekten. Slut med emotionalmedvetenhetens expansion i oändligheten. Slut med fantasiutsvävningarna i emotionalvärlden. Slut med antaganden utan erforderliga fakta.” L1 4.6.14

43. Det finns ingen aspirant, som inte kan intensifiera sin enhetsmedvetenhet.¹ Det finns heller ingen aspirant, som inte kan arbeta med åtminstone någon sida av ljustekniken. Han bör dock inte

nöja sig detta blotta faktum utan ständigt arbeta med att stärka och förbättra sitt vara, vidga och fördjupa sin kunskap.²

Kommentar: (1) ”Planethierarkien försäkrar, att det icke finns någon aspirant, som icke kan intensifiera sin enhetsmedvetenhet, vilken ej bör förväxlas med emotionala attraktionen.” MV 11.9.5 (2) När aspiranten stärker och förbättrar sitt vara, samtidigt som han vidgar och fördjupar sin kunskap, måste detta arbete medföra att han ökar sin förståelse. Det är med förståelsens ökande, som allt i ljus tekniken börjar; se element nr 1.

LA 2014-03-11.

Utlagd på internet, hemsidan www.hylozoik.se 2015-02-09.

Senast korrigerad och kompletterad 2015-07-22.

Senaste rättelsen införd 2022-03-20.